

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **Základní organizace Českého zahrádkářského svazu, Lhota Jarov**, se sídlem Lhota Jarov 544, Dolní Břežany, zast. Mgr. Evou Jechovou, advokátkou se sídlem V Rovínách 336/103, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2009, č. j. 081983/2009/KUSK, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Povodí Vltavy, státní podnik**, se sídlem Holečkova 8, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2014, č. j. 8 Ca 201/2009 – 57,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí Obecního úřadu Dolní Břežany, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad I.“), jímž byla zamítnuta žádost stěžovatele o kolaudaci stavby „*Osadní klubovna zahrádkářů na Jarově č.p. 544*“ (dále jen „stavba“) a bylo zrušeno původní kolaudační rozhodnutí stavebního úřadu I.

[2] Zároveň s kasační stížností byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen návrh na přiznání odkladného účinku ze dne 31. 10. 2014, který byl odůvodněn tím, že po vydání rozsudku městského soudu, zahájil Úřad městské části Praha 16, odbor výstavby, dopravy a životního prostředí (dále jen „stavební úřad II.“), řízení o odstranění stavby. S ohledem na zahájení tohoto řízení panuje důvodná obava, že by k jeho ukončení mohlo dojít dříve, než bude projednána kasační stížnost. Odstraněním stavby by došlo k nenahraditelné újmě, za což lze odstranění již dokončené a jednou zkolaudované stavby objektivně považovat. Základním důvodem obnovy „*stavebního řízení*“ byl návrh pana Jandery, protože nebyl účastníkem prvotního „*stavebního řízení*“, ač na to měl právo, neboť byl vlastníkem části pozemku pod stavbou. Pozemky pod stavbou i v jejím okolí jsou dnes již ve vlastnictví stěžovatele a ani jiné okolnosti by případné nové kolaudaci neměly bránit. Změnou katastrálních území se navíc dnes stavba nachází v jiném katastrálním území, a proto spadá pod jiný stavební úřad, než který vydal napadené rozhodnutí. Nic nebrání tomu, aby

opakované „*stavební řízení*“ bylo úspěšné. Nicméně zahájení řízení o odstranění stavby by mohlo tuto snahu znemožnit.

[3] Žalovaný ani osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřili.

[4] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; při tom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nepoměrně větší újmy jemu oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na jeho osobě a situaci. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vyličení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[6] Charakter odkladného účinku spočívá v jeho mimořádnosti a je koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce nebo žalovaného před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého rozhodnutí, jsou-li pro to splněny zákonem předepsané podmínky. Jedním z materiálních předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu.

[7] Stěžovatel spatřuje hrozící újmu ve skutečnosti, že na základě řízení o odstranění stavby bude stavba následně odstraněna. V této souvislosti je nutné konstatovat, že tvrzená újma v podobě možného odstranění stavby nemůže být důsledkem výkonu či jiných právních následků napadeného rozsudku městského soudu, resp. rozhodnutí žalovaného a stavebního úřadu I. Uvedená rozhodnutí se totiž týkají zamítnutí žádosti o kolaudaci stavby a zrušení kolaudačního rozhodnutí. Důvodem zahájení řízení o odstranění stavby ovšem není zrušení původního kolaudačního rozhodnutí a zamítnutí žádosti o kolaudaci stavby, nýbrž skutečnost, že stavba byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákona“), nebo v rozporu s ním, tedy bez nebo v rozporu např. se stavebním povolením či ohlášením stavby (do této kategorie úkonů nespadá kolaudační rozhodnutí). Uvedené plyne mimo jiné z oznámení stavebního úřadu II. ze dne 5. 9. 2014, č. j. 013900/14/OVDŽP/Hm, který řízení o odstranění stavby zahájil podle dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Jinak řečeno, i kdyby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek, mohla by

pokračování

být v rámci řízení o odstranění stavby nařízeno její odstranění, protože uvedené řízení je vedeno z jiného důvodu než proto, že stavba není zkolaudována. Stěžovateli proto výkon rozhodnutí žádnou újmu nezpůsobuje a kasační stížnosti z této příčiny nelze přiznat odkladný účinek.

[8] Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud poznamenává, že nikterak nepochybně, že nařízení odstranění stavby může být intenzivním zásahem do vlastnického práva vlastníka stavby, neboť realizace tohoto rozhodnutí vede k právnímu i faktickému zániku nemovitosti, ovšem v nynější věci je nutné mít na paměti, že i pokud by řízení o odstranění stavby vyústilo vydáním rozhodnutí, kterým by bylo stěžovateli nařízeno odstranění stavby, může proti němu samostatně brojit správní žalobou a následně i kasační stížností. V takovém případě pak může požádat o přiznání odkladného účinku jak podané žaloby, tak i kasační stížnosti.

[9] Nejvyšší správní soud se proto rozhodl o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu